

[Arne Melchior]

at kunne komme med et eget bud eller regeringens bud på det. Han diskuterer noget, der skal deles, uden at vi ved, hvad det er for en størrelse, vi taler om.

Den meget omtalte undersøgelse fra instituttet for statskundskab gør samme brøler. Man stiller folk en mængde spørgsmål om deres stilling – og den hedder vel at mærke »Holdninger til overskudsdeling«, ikke engang noget om meninger – men man definerer ikke i det materiale, man har givet de adspurgte, hvad der forstås ved overskud, og redegørelsen siger heller ikke noget om, hvad de, der har undersøgt det, selv forstår ved det. Dermed er undersøgelsen i virkeligheden værdiløs til enhver brug, men ikke desto mindre bruger mange den jo. Dagbladet Aktuelt har i månedsvis kørt en kampagne på baggrund af denne undersøgelse, og den hedder til overskrift »Danmark siger ja til overskudsdeling«.

Nu skal man ikke komme længere end til kapitel 0 – det er det, der kommer før kapitel 1 – og den første sætning for at finde ud af, at det flertal findes blandt dem, der har taget stilling til spørgsmålet. Det er altså ikke et flertal i befolkningen, men blandt dem, der har taget stilling. Når vi blader frem til hovedtabellen, viser det sig, at 40 pct. blandt de adspurgte har sagt, at de er for, medens 60 pct. har sagt, at de enten er uenige, at de siger hverken-eller eller ved ikke, ubesvaret.

Det vil altså sige, at 60 pct. ikke har sagt ja til overskudsdeling, men man markedsfører det under overskriften »Danmark har sagt ja til overskudsdeling«. Så skal jeg lige for et kuriosums skyld nævne, at 13 pct. af de i undersøgelsesmateriale adspurgte personer er mellem 13 og 19 år. Man skal her erindre, hvor indviklet spørgeskemaet bag i beretningen er. Jeg har stor respekt for de unge, og jeg har stemt for 18 års valgret i dette land, men på denne baggrund at komme og sige, at Danmark har sagt ja, når et mindretal har sagt ja, uden at have defineret, hvad overskud er, og de i virkeligheden slet ikke har tilkendegivet en mening, men en holdning, det er betænkeligt. Spørger man nogen: du har noget at dele, vil du være med til at dele det? så er det en meget naturlig holdning. Jeg er forbavset over, at det ikke er 80 pct., der som holdning har sagt: jo tak, det vil jeg da egentlig gerne være med til. Det viser noget om den moralske habitus i

det danske folk, at man er forsigtig og siger: hov hov, der er nok noget galt her.

Jeg mener, der er tale om misbrug. Det er misbrug at tale om flertal, det er misbrug, hvad Max Harvøe gjorde, da han præsenterede det i fjernsynet i sin tid, hvor han sagde, at denne undersøgelse i virkeligheden også viste et flertal for den centrale fond, den centrale fond, som ikke er omtalt i spørgeskemaet, som ingen er blevet spurgt om. Tænk, hvis én af jer havde været forespørgselsperson og ikke var blevet spurgt om sin stilling til central fond, men bagefter hørte en af de store koryfæer i LO sige til befolkningen, at denne undersøgelse er et bevis på, at der er et flertal for en central fond! Det er bedrageri over for de adspurgte.

Næste misbrug er den manglende definition af begrebet overskud, og så gøres der et fantastisk misbrug mere, nemlig med denne foregøgling af et overskud, som jo slet ikke findes. Dagbladet Aktuelt havde i sin kampagne for 8 dage siden en artikel, der hed: »Nu kan det afsløres, hvad enkeltmandsvirksomhederne i Danmark tjener«. Hvor meget var det? 29 mia kr. Her er noget at dele ud af, jo tak!

Når man så læste artiklen – der var mange tal i den, så jeg tvivler på, at ret mange har læst den, men jeg har altså, for jeg skal jo gøre sådan noget – så viste det sig først, at der var 1 mia kr. i underskud, som skulle trækkes fra, og så var der kun 28 mia kr. Dernæst viste det sig, at der ikke var betalt skat, det vil sige, at der kun var 14 mia kr. at dele ud af. Men gik man lidt videre ind i tallene, viste det sig, at der til at tjene disse 28 mia kr. – lad os bare gøre dem til 29 mia kr. for regnestykkets skyld – brutto, før skat, var godt 343.000 virksomheder. Dividerer man de 343.000 op i de 29 mia kr., viser det sig, at der er 85.000 eller 86.000 til hver. Jeg ved ikke, om nogen typografer, redaktører, ministre eller folketingsmedlemmer vil arbejde for den løn.

Nu er det et gennemsnit, og gennemsnit kan som bekendt ikke bruges til ret meget. Men kigger vi på de øverste, de bedst stillede af de 343.000 virksomheder, også ifølge samme artikel i Aktuelt, viser det sig, at de 52.000 virksomheder af de 343.000 virksomheder, som tjener mest, har et overskud på 13,6 mia kr. Dividerer man de to tal, viser det sig, at de øverste 15 pct. af de 343.000